

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. המידע על קורותיהם של ניצולי השואה חיוני מאוד לחוקרים כמו גם לבני הדורות הבאים שכן בעזרתו יוכלו להכיר את אוסף הסיפורים הפרטיים המרכיב את התמונה הרחבה. לסיפור האישי שלכם יש אפוא חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד במסגרת פרויקט לציון 60 שנה למדינת ישראל. אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי נכון להיום

שם משפחה:	אלבין	שם פרטי:	ררה
-----------	-------	----------	-----

פרטים אישיים לפני השואה ובמהלכה

שמות ומקומות יש לרשום בדפוס - גם בלועזית במקומות המסומנים

שם משפחה לפני/בזמן המלחמה:	אלבין	שם פרטי לפני/בזמן המלחמה:	ררה
שם נעורים:	ALPIN	מין:	ז
תאריך לידה:	11/12/1932	מקום לידה (ישוב, מחוז):	קרמנצ'וק
מקום לידה (ישוב, מחוז):	קרמנצ'וק	שם פרטי ושם נעורים של האם:	אייבה בראנסקי
שם פרטי של האישה/הבעל (אם נשוי/נשואה לפני המלחמה):	ויקטור	שם פרטי של האישה:	אייבה
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה (ישוב, מחוז):	קרמנצ'וק אלקראינה	מקום המגורים:	אלקראינה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	כתה א'	מקצוע לפני המלחמה:	/
מקום מגורים בזמן מלחמה (ישוב, מחוז, ארץ):	ארינברג	האם היית בגטאות? אילו?	/
האם היית במחנות? אילו?	/	האם שהית במחנה עקורים? איזה?	/
מקום השחרור:	/	שנת העלייה:	12/1990
מקום השחרור:	/	שם האנייה:	חוקא אלקראינה ג
האם שהית במחנה עקורים? איזה?	/	שנת העלייה:	12/1990
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	/	שם האנייה:	חוקא אלקראינה ג

1950

סיפורה של ורה לביודקין

1. קורותיה לפני המלחמה

נולדה בעיר קרמינצ'וק שבאוקראינה בתאריך 11.12.1932 .
בת שנייה אחרי אחותה חוה הגדולה ממנה ב- 7 שנים.
גם אבא וגם אמא עסקו במקצוע הפנקסנות (הנהלת חשבונות) במפעלים שונים.
גרו בדירה, משפחה אמידה, ללא מחסור של אוכל או לבוש, ילדות מאושרת.
באזור חיו הרבה יהודים, לא זוכרת אנטישמיות.
הספיקה ללמוד רק שנה אחת בבית הספר היסודי כאשר נכנסו הגרמנים לאוקראינה בשנת 1941.

2. קורותיה בזמן המלחמה

בקיץ 1941 הגיעו הגרמנים לקרבת העיר ואז החליט אב המשפחה לשלוח את המשפחה צפונה, ואילו הוא נשאר במקום למשך עוד כשנה עד שהצטרף אליהם.
המשפחה נסעה צפונה לעיר ארינבורג שבצפונה של רוסיה (בקרבת סיביר). המסע נמשך זמן ארוך והיו תלאות בדרך.
בארינבורג השלימה ורה 7 שנות לימוד של בית הספר היסודי.
לגבי התקופה ששהו ברוסיה העדיפה ורה לא לספר.
שנים מאחיה של האם נהרגו כחיילים במלחמה, אח נוסף חזר נכה. הסבא נהרג במצור על לנינגרד.

3. מסיום המלחמה ועד העלייה לארץ

בשנת 1950 חזרה ורה ומשפחתה לאוקראינה, לעיר פרלוקי. ורה המשיכה את לימודיה בטכניקום שבעיר חרקוב ולמדה הנדסת גאולוגיה עם התמחות בחיפושי נפט.
את בעלה לעתיד ויקטור לביודקין פגשה עת התחילה לעבוד במתקן קידוח. ויקטור קבל את הכשרתו בעיר לבוב שם למד הנדסת מכונות והיה אחראי על המכונות באזור הקידוחים.
ורח וויקטור נישאו בשנת 1960 וגרו בעיר פרלוקי, שם נולדו להם 2 בנים, אולג ודימה.
במסגרת עבודתם נדדה המשפחה ממקום למקום לפי אתרי הקידוחים בהם עבדו. המקום האחרון בו שהו היה העיר נייגן (ליד טומיין) שבסיביר.
בשנת 1988 נפטר אבי המשפחה ויקטור.

4. חייה בישראל

בשנת 1990 עלתה ורה לישראל עם משפחתה, אולג שהיה נשוי עם ילד ודימה רווק.
עם הגיעם לארץ התיישבה המשפחה בשלומי בה היו להם קרובים. מאז הגיעה לארץ ורה פנסיונרית.
גם שני בניה של ורה גרים בשלומי, אולג בן 48 כיום ודימה בן 42, ומכל אחד מהם יש לורה 2 נכדים.